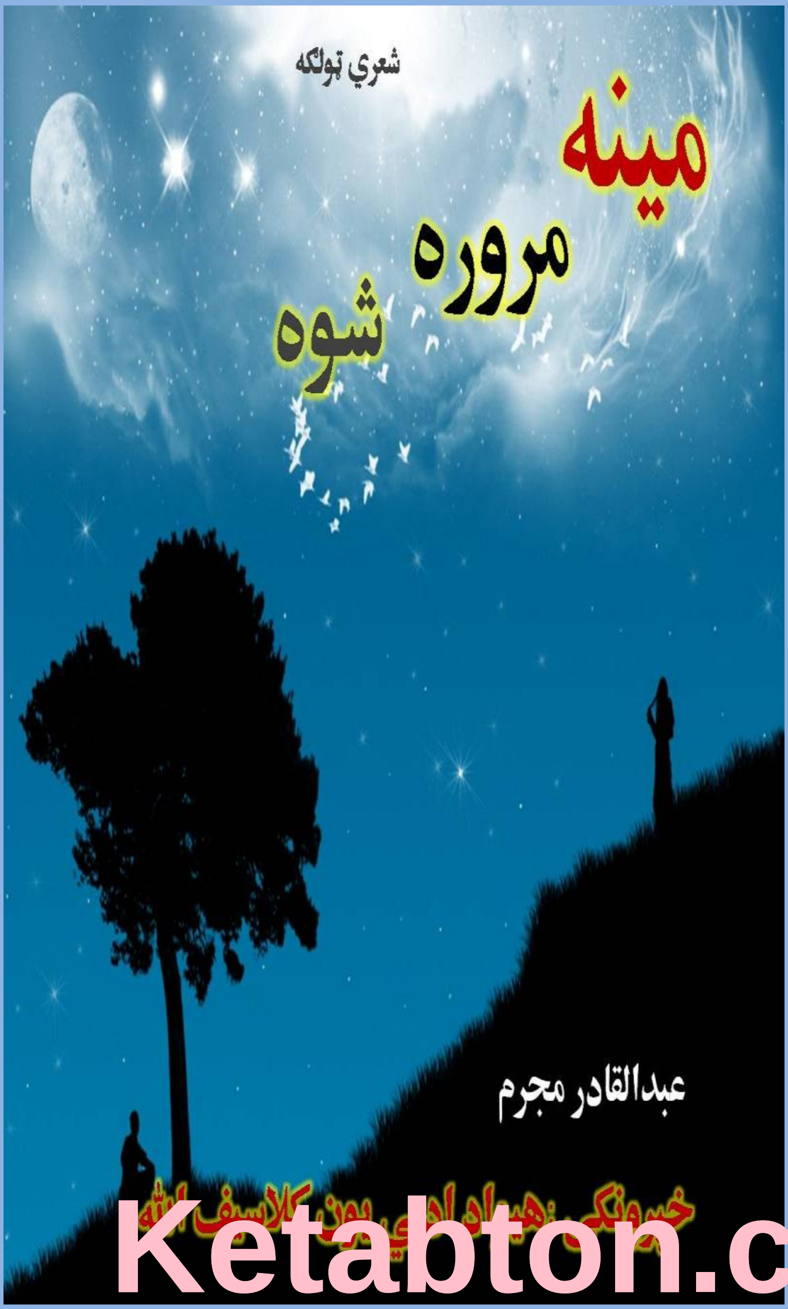

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

دکتاب پېژندنه

دکتاب نوم ::: مینه مروره شوه

شاعر ::: عبدالقادرمجرم

خپروونکی ::: هیواد ادبي یون

دچاپ کتابونو شمېر ::: (۵۰۰)

کمپوز ::: شاعرخپله

دپښتۍ انځور ::: شاعرخپله

چاپ کال ::: 2012 م

هیواد ادبي یون کلاسیف الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

د دې دوارو پر پښتو مېئنومشرانو لکه

عبدالخالق مندوخېل صاحب

ډېټې سکټري هیلتّه کوټه

او

جلال الرحمن شررصاحب

د کندهاراوسپدونکی چي په نه دید اونه

شناخت يې زما د دې کتاب مالي لګښت

پرخپلواوږو واخيست ......

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

- محمدنعیم ازاد صاحب
- حافظ کلیم الله حنفی صاحب
- علي محمد سباؤن صاحب
- امیرمحمدلیکوال
- واجدتړی
- نقیب الله افغان
- عنایت الله اولس مل
- محمدصابر روښان
- سنګریارجوګیزی
- محمداعظیم کاکړصاحب
- عبدالرزاق پښتون
- کامرېد محمدابراهیم موسی زی
- عبدالقاهر،ډي ایچ او افس کلاسیف الله

چي هروخت یي راسره مینه کړی ده ..

مجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

دهغه ستړي په نامه چي زما

د نيمګړي ژوند همسفر دی

عبدالقادر مجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

"د مروري ميني د شعر انځور"

زه فکر کوم چي د کتاب سريزه د کتاب پېژندني پيلامه ګڼل کيږي. چي له لوستونکي سره مرسته وکاندي. او ځيني داسي غوټي ورته و سپړلی شي چي د ليکوال په اند لوستونکي له ستونزو سره مخامخ نه شي. په ځانګړي ډول په شعر کي داسي ښوارېخيزه کيفيت يا ځرنګوالی ديوه شعر په لوستلو سره کله کله رامنځ ته شي. چي پرته له شاعر څخه د هغه په اړه پرېکنده خبره څوك نه شي کولای. خو بيا هم خپل مطلب ورځني تر لاسه کولای شي.

په شعر کي د شاعر موندل که دومره ګران کارنه برېښي نو دومره اسان هم نه دی. که څه هم د شعر په هنداره کي کتل خو د شاعر څهره له ورايه ځرګندوي خو د شاعر د زړه خبري ته رسېدل بيا هم ژوري ځير کتني ته اړتيا لري. او د شعر ځير کتنه يا د هغه تل(ژورو) ته رسېدل د شعر پوهني ژور استعداد ځير کتيا او د فکر غوپي غواړي. چي د شعر ژوروته لوستونکی ورکوز کاندي. او د شعر په درياب زړه کي ګوهر وموندلای شي. د ښاغلي عبدالقادر مجرم شعر هم په خپل ځان کي يوه دنيا لري . خو ساده ژبه يي ځانګړتياده چي هېڅ پېچلتيا نه لري . او لوستونکي يي د شعر د دنيا سيل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړي کوي . ديوه ډېر درانه پوهاند کره خبره چي دمتن تر
تولو دپام وړکمزوري داوي . چي سپړني يا شرحه ته اړتيا
ولري . د ښاغلي مجرم شعر له دې کمزورۍ بې برخي دی. او
دغه هنري ځانګړتيا يې د ډاډ وړ ده.

دا خبره وخت لاپوهانو انلې او جوته کړې ده . چي
شعردنورو هنرونو په څنګ کي يو هنر دی . لکه څنګه چي يو
پڼۍ جوړوونکی (مجسمه ساز) هنر مند په يوه کاڼي کي په
هنري مينه اوتوان د يو چاڅهره جوړوي . او زړه يې پر خپله
پنځونه (تخليق)باندي له خپلي هنري چينې څخه د ډاډ په اوبو
ځان او بولای شي . نو ځير کتونکی په کاڼي کي له جوړي کړل
شوي څهرې څخه د هنرمند د زړه خبره رابر سېره کولای او
جوتولای شي، ځيرکتونکی انځوريز هنر په ژور کاته تلي، او
بيا يې ارزښت او مرام ټاکي که هنر مند د کاڼي په زړه کي د
يوې پېغلي څهره رغولې وي ځيرکتونکی پوهيږي چي هنر
مند له څه سره مينه لري . او که د هنر مند په هنري ګوتو په
کاڼي کي د بودا يا بوډا پڼۍ رغول شوی وي، ځيرکتونکی
ترې جوتولای شي . چي د رغوونکي د زړه ميلان کوم لوري ته
دی . شعر هم دومره توان لري . چي د شاعر د زړه خبره انځور
کړي . د خپل محبوب کاڼي زړه ته لاره جوړه کړي او د شعر په
شاباز(مضراب) يې د زړه درباب پر تارونوباندي د ميني نغمه
سور کاندي . او په دغه زمزمه او ګونېدلو سره دومره وس

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري . چي د ميئن زړه هيلي ژوندۍ وساتلای شي .
اولوستونکی ترې د شاعر څهره او ځيرکتونکی يې د زړه تر خبري پوري رسېدلای شي ښاغلی عبدالقادر مجرم هم د ژوند دنړۍ له هغو لارويانو څخه دی . چي د خپل زړه د ږغ د رسولو لپاره يې د شعر لاره غوره کړې او تر خپله وسه پوري يې په دې لاره کي بريالي ګامونه اخستي دي . په ډېر لوی زړه يې د خپلي محبوبې په مخ کي دا ژمنه کړې او ځان يې مسئول ګڼلی دی چي.

کـــومـــه ورځ که نه ووزه مجرم يمه

ستا ذکر به زما په هر مضمون کي وي

دښاغلي مجرم په شعر لوستلو لوستونکي په ښه ډول د شاعر مينه (محبوبه) جوتولای شي . چي د شاعر مينه د هغه خپله ښنتني ټولنه ده . چي د ژوند چاپېريال يې ډېر ځوروونکی دی، بي اجله مرګونی چاپېريال پرکنډواله شوي وطن باندي په خوره شوې تياره کي وېروونکي ږغونه چېري چي د هر وګړي پر مخ بله ښه پرته وي، د زړونو په کور کي دوير پرکمبله د ميني او عاطفې پاتا اخستله کيږي . په يو داسي چاپېريال کي د ميني ستايل او د ژوند نغمه ژغول چي رښتيا هم په کنډواله کي د پاتي دروازې زنځير شرنګول ښکاري .
چي له مقابل لوري څخه دږغ نه ځوابېدل يې سرې نهيلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي . خو د ښاغلي مجرم مينه په داسي تر هېدونکي چاپېريال کي هم نهيليو ته غاړه نه ږدي . د ژوندانه د هيلو نيالګي دزړه په وينو ساتي . روزنه يې کوي او غوړېدلي ژوند ته يې انتظار باسي . او په دې هيله دی چي .

مجرم ه مېش پ‌ه دې م‌ج‌رم يمه زه

يو وخت به دا نهال شي لوي درخته

د شاعر فکر د ټولني مهالنيز چاپېريال له ځانه سره ساتلی او د ژوند لوړو ژورو او سترو ستومانيو ته يې ځرك دی . خيال يې ديوه سپېڅلي مئين غوندي د خپلي ميني د ښه ژوند جوړولو خوبونه ويني . چي مينه يې د هيلو په ګرڼدۍ ساتلو کي مرستندويه ده.

بشپړه پېړۍ ته رسيږي، چي زموږ له خپل وجود څخه دراتروړل شوي برخي د شاعر ذهن د ښکېلاك او ځبېښاك سره په مبارزه يا مقاومت کي بوخت پاته شوی او ګرڼدی رول يې لرلی دی . چي ډېره برخه يې د خدايي خدمتګار غورځنګ راپنځوونکی ذهن رغوي . چي د ژوند د دې ترلي مکتب وريې پرېښتو شعر پرانيست، او له کبله يې ګڼ شمېر شاعرانو د ټولنيز ژوند په هراړ خيزه ځرګندونه او يا دونه سره د پښتني ټولني فکري بهير دراويښېدو او د ژوند لاري د ځلولو سره د ټول پښتون افغان د يو والي دړغ توان هم و

(c) ketabton.com: The Digital Library

موند. او د پښتون د ټولنيز ژوند د غوښتني د بهير د زړه رېغ يې په ډېره ښه توګه په هم دې ښوونځي کي تدريس او داولس د سيال ژوند لارښود وګرزاوه چي د اولس د فکر پر دښته يې د خپلواکۍ دايښي نيالګي ډېره په زړه پوري پالنه اوروزنه وکړه. او شعر خپل ارزښت په ټولنيز فکر رغولو کي جوت کړی، ښاغلی شاعر مجرم هم د دغه لاري لاروی دی . چي د خپل شعر پر ورغوي يې د ټولنيز ژوند د هيلو ځلنده ډيوې را اخستي چي د نهيليو په تياره کي د ژوند دلوري څرك ورکوي . د هيواد تېر شوي سترسړي (شخصيت) علامه جمال الدين افغان د ژبي د ارزښت په اړه ويلي دي . چي د ملت د پايښت دپاره ژبه ترمذهب لوی اساس اوبنياد دی، نو شعر هم د نورو ادبي اصنافو په څېر وژبه ته په ادبي واك وربخښلو او غوړولو کي درنه او په زړه پوري برخه لري . لکه له زړونو څخه چي دزنګ لېري کېدوتوان لري . هم دغه راز د ملت او ټولني دودانۍ دغه اساسي ستن يا "تمبه" ژبه، د وخت له زنګونو او ښرو څخه ژغورلې ساتي، ښاغلی مجرم هم د ټولني پام د ژبي د هېرېدو او زموږ د بې پامۍ لورته را اړوي . او د ژبي په ارزښت يې د خبرتيا خپله فريضه تر سره کوي . ولي چي د خپلي دندي احساس درلودل او له هغې عهدې څخه دوتلو امکان نه درلودل، يو اذيت ناکه يا درددونکی څرنګوالی وي چي ښاغلی سليم راز صاحب يې څه داسي څرګندوي چي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احساس لـه اذيـته

زه لمحه لمحه قتلیږم

ښاغلی قادر مجرم هم په دغسي چاپېريال کي خپله ټولنه ته داسي پېغور ورکوي :

موږ خو د نورو زده کولې ژبي

د خپلي ژبي ه ـېرېدل لفظونه

په پښتو شعر کي داسي پېغورونه ډېر اورېد ژوندلري، چي د پښتو پلار خوشال خان بابا هم دا ګیله کړې چي :

لـه تـازي ژبـه ه ـر ګـوره ښه ده

فارسي هم ډېره په خوند خوږه ده

چايي پـلولـه مـخـه وانـه خست

پـښتـو لا ه ـسي بـــکره پرته ده

د بابا د زړه درغ او د خپلي ژبي سره مينه ومور ته د ملت او ټولني په ژوندکي د ژبي ارزښت راپه ګوته کوي . چي د پوهي او ادبي واك څښتنه ژبه د ژوند بار پرورو تر هره وخته او هره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځايه پوري ورډلى شي . بابا د نورو ژبو پر خوښولو برسېره په خپله ژبه وياړ كوي او وايي چي :

پـارسي شـعـر مـي هـم زده سليقه لرم د دوارو

په پښتو كي شعر وايم هر څوك خپل لري ښاغلي

پېغور د"پرې غور" لنډون دى . پېغور هغه وخت چاته وركول كيږي چي خبره د غور وړوي . او هغه ته پرې د غور كولو لپاره ويل كيږي . وتولنه ته دغه دژبې د هېرېدو پېغور ډېرو شاعرانو وركړى دى . چي بيا ډېرودرنو مشرانو داولس د پوهولو وسيله ورځني جوړه كړې لكه محمد ګل خان مومند بابا چي په هره غونډه اوناسته كي به يې په دې شعر د ټولني احساسات راپارول، او پام به يې ژبې ته را اړاوه . چي :

د بل ژبه زده كول كه لوى كمال دى

خـپـلـه ژبـه هـېرول بې كمالي ده

پر داسي ور پېغورونو برسېره چي د ټولني پام يې دې اساسي ارزښت ته راګرزولى دى . او خپل ضمير يې د ټولني په ځير كولو سره ډاډه كړى او خپله ادبي دنده يې تر خپله وسه پوري تر سره كړې ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلي مجرم په شاعري کي د ننني پښتني ټولني ژوند چي کوموبدمرغیو او ناغېړیو په غېږ کي نیولی دی . د هغو ناوړ تیاوو انځور په ټولنیز ډول داسي رغوي چي د کارنده سړیو کاختي په بدبختي اوبې بختي ګڼل، تش په خبرو د هیواد جوړېدوته لاره څارل، غله ته په غله نه ویل، وچاته د بداورد په ګوتو کولو توان نه لرل . خپله تادا (ګناه) پر بل اړول، په خپلو لاسونو د خپل کور نړول، خپل پرېدي ګڼل پرېدي خپل ګڼل، د تربور پوهه او لوړتیا نه زغمل، او د ځان دپاره خنډګڼل، د بېلتانه تور تبخی " تاوه" ترمیان تېرېدل، په خوله کي خوژبي لرل، د خپلوانو په وینه ځاني ماڼۍ ودانول، د ښوونځیو او د هیواد دودانیو ورانول، مانوي ارزښتونه له بېخه کښېل،له پوهي اوزدکړي کرکه کول، د عصري علومو یا دټولني په پر مختګ کي د ملا او مذهب درېدل یا درول، له کتابه لېري پاته کېدل...... او داسي ګڼ شمېر ناروغۍ راپه ګوته کوي چي زموږ د ټولني ژوند یې په غېږ کي نیولی او مرګونی کړی دی .

او له دې ناروغیو څخه یې د ټولنیز ژوند د ژغورني وږغ د شعر منځپانګه رغوي . اولس ته په خپلو ګرېوانونو کي د خپل وجدان دا ورېدو وږغ کوي. چي د ځان ځانۍ له میخانې څخه هم دغه وږغ د ټولني درااېستلو توان لري، چي :

جام په لاس په میخانه کي ناګهانه وږغ راوشو

مینه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اي لـه ځانه ښخه ورکه لـه ګرېوانه ړغ راوشو

او يا دا هيله چي ښاغلي مجرم د قام د راتلونکي ژوند په اړه ځومره فکر جن او ورسره د زړه خواله ځرګندوي چي ټولني ته په کارده چي زدکړي او علم ته لاره ومومي، وايي :

دغه چي مورشي دغه مور به وي د قام مستقبل

نن چي کتاب د يوې پېغـــلي په لاسو کي وينم

د نن د آسيا دزړه د مورکۍ په درد خبردی چي زوی يې ځان ته د بل لپاره وژونکې لاره خپله کړې ده، آن چي ځان هم ......چي :

ښنتنه مور کور کي نفلونه کوي غـړي کوي

زوی يې د بل لپاره جنګ کوي او مړي کوي

شخصاً يا د شاعر په ځاني اړه د نور څه ويلو توان نه لرم او يوازي پردې خبره بسنه کوم چي ښاغلی مجرم د خوشال بابا د دې شعر بشپړ انځور دی، چي :

که فلك دي د زمري په خوله کي ورکا

د زمري په خوله کي مه پوپېږده همت

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لوستونکو څخه د ښاغلي مجرم چي ماپه خوله هيڅ کله ورته مجرم نه دي ويلي خو په ليك کي مودا مجبوري راتر غاړي وه . د شعر د لوست هيله کوم . چي تاسو يې شعر ولولی . او په شعر کي يې د خپلي ټولني د انځور تر کتلو او څارنه وروسته د هغوګڼ شمېر ناروغيو ناوړو دودونو مظالمو او بې عدالتيو په مخ نيوي کي په مېړانه برخه ولری . چي دلوړ همته او شعور لرونکي شاعر عبدالقادر مجرم غوندي ګڼ شمېر خواخوږو شاعرانو راپه ګوته کړي او څرګندي کړي دي . تر ټولو شعرونو لوستلو له مخه د دې شعرونو په لوست د کتاب د لوستلو پيل وکړی، چي :

بـې پامـه سترګي رانـه واووښتې پرلور د ښکلو

مـاه ـم دشيخ غـوندي تقـوا کولـه نه مي وکړه

لاس مي اوچت کړی ستا دپاره لاس مي ونيوی چـا

پـرون مـي ستاپه حق کي دعا کوله نه مي وکړه

پـر دې مـي وژني که مي بل جرم مجرم کړی دی .

سـتـا پـه رضـا بـه مي رضا کـولـه نه مي وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټول پښتون د عصري علومو چي په خپله ژبه کي يې وکړلای شي. او له نورو ژبو څخه ډېره شتمني خپلي ژبي ته راوړي، په هيله .

محمد نعیم آزاد

غورځنګ دوتر، کوټه پښتونخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

یــو زما زړګی دی چــي مـرګ نـه مني

بل کوم داسي شی دی چي **مرګ** نه مني

یـا خــو جنــازې پـه ستـــرګو نه وینــي

یا خو لـېونـی دی چــي مرګ نه منـي

پس لــه مــرګه زمـا پــه قبــر ولیکی

دا هغـه سړی دی چي مـرګ نـه منـي

راشه اوس یې و ګـوره چي مړ مي کړ

څه رنګه مرګی دی چي مرګ نــه منــي

یو مجـــرم خـو نه دی چي یې نه مني

داسي ډېر ګډی دی چي مرګ نه مني

✷✷✷✷

مینه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پــه درنو خلګـــو کي که سپکـه کېږي

دا فیصــله یې هم چابکــه کېږي

جُرم يې کړی دی خو ويې بخښه

داسي کارو نه له هلکه کېږي

چي ټول اختيار ور سره وي د کلي

ګيله به خود بيا له ملکه کېږي

په ښکُلېدو کي دي سکون وينمه

زړګی مي ګُلي تاته څکه کېږي

مجرمه ځوك يې پلټنه وکړي

دښمني تل دلته له شکه کېږي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اشناپه خپلـه مجـبوري بانـدي اشـناڅـنګـه کـړي

داچـي پـه نـه څـه مـروردی داپـخلاڅنګـه کـړي

يـومـزدوري کـوي اوکـورتـه يې وړي دواړه ويـنم

بل ورته ناست دی پردي سوچ کوي داغلاڅنګه کړي ؟

پـه دي ظالـمه اوجـابـره زمـانـه کـي غـريب

ورتـه حـيران يم دمـاښام ډوډی پيداڅنګـه کـړي ؟

زه خـويـوزه يم ځـم ځـادربـه پـراُوړو واچـوم

دی بـه داخـپل پاسـته لاسونه اوکلاڅنګـه کـړي؟

چي پرکرسۍ دعدالت مجـرمه ناست دی مجـرم

مجـرم سـړی به نو مجـرم سړی سزاڅنګـه کـړي؟

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

بیــابه يې نورهم کاروي ارمان خــو خپل ولیکي
شــاعــرکه داسي څـولفــظونــه مـدلل ولیکي

دومره دي وکړي چي په شګو کي په خپلو ګوتو
نامه دي زما لکه مجنون که يې منل ولیکي

زما شپونکی خیال چي ستومانه شي نوکښېني ورته
کــروښی[1] را واخـلي پرهغـــه څـلي منـزل ولیکي

یو درد لري ښکاره کوي يې نه چي راز پاته شي
څوك چي له خپل نامه سره يوبل ولیکي

ضـرور بـه ستـا د خـولو ذکـر پکښــي وي مــزدوره
مجــرم کـه هـرڅـومره شعـــرونه پر اُوربل ولیکي

✷✷✷✷

[1] هغه کانی چي رنګ اچوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــود وه خــوړه چــي تـا و مـا او مـا تـا تـه خــوره

دا خـــوږه ګــوره وه د چـا او چـا و چـا تـه خــوره

ماڅيګـر تاليدی ماښام شو تروږمۍ جوره شوه

شـپه ښه پخه شوه بيا يې ماتـه وسبا تـه خــوره

پـه زلـزله کـي زلـزله وه ښـوريدلـه مځکـه

وراني پـه دې شوه چي جتکه يې هري خوا تـه خوره

يـو چـا وئيل ورشـه و قـام تـه دغـه زيری ورکـره

خـوب مـي ليدلـی دی دجنګ لښکرو ما تـه خـوره

نن زه د هغـو ورځـو شـپو لـه تا نـه غـوارم حساب

کـه دي پـه ياد وي ما ډوډۍ د خونو شا تـه خـوره

تــا سمــندر د بـدبخــتۍ مجـــرمــه وليدلــی

هــره څــپه يې وه پښــتون او پښــتونخـوا تـه خـوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځـور يې داسي راته جوړکـړه انځـور ګـره ياره

لکــه لــه ما چــي وي پــه نــه څــه مــروره ياره

اوس مـي لاهم بې صــبره بولې صـبرڅه رنګـه وي

يـو پـوره کال دی لــه اختــره ، تــر اختــره ياره

له ناوسـۍ خور(شــهو خور او مور ده) اوري که نه

دا يــو مــتل دی مــتل واوره زورورو ياره

چـي زر بــه قـام د ازادۍ د لمر شغلــې وويـني

دغــه خــبري ســتا د خــولې دي خُــله وره ياره

خـپله لـرم لــه دي شــرمېږم ځکه چپ پاتې شم

ژوندون په خدای درسره ګران دی ړيره وره ياره

ته چي سرې سرې مجرم بولې دا راز دی که څه ؟

يې خــو پر ســد لــيونی نه ښــکارې قادره ياره

مينه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

سوال د توپان وکړم چي راشي بد کرداره یو سي

توپان چي راشي هغه پرېږدي ما له واره یو سي

طبیبه غواړم داسي څه چي دغه دواړه کوي

چي هم پر هاروي هم دردونه له پرهاره یو سي

په ژوند مي نه کوي چي هر څه مي تر جار کړو هغه

په مرګ مي خدای خبر چي کاڼي له مزاره یو سي

ناکسه خیال به مي نو خود په لوري ځي د ازل

چي غل وراشي له یو چا څخه تیاره یو سي

ښه ورته ګورم ښه یې وینم بیا هم نه یم مجرم

د خولې ګوله یوځوك د كلي له یو خواره یوسي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر قدمونو مي يو ډېر ښکلی تصوير لاندي کړی

د وخت ګيڅو مي ګوره سترګي که ضمير لاندي کړی

د وخت شاهين وينم چي وَس کوي وزري وهي

ځان رسوي زاڼي وهي ، که يې ځنځير لاندي کړی

څه دی چي غل يم له هغو څخه مي غلا کړې ده

چا چي ښځوا له نورو خلکو نه جا ګير لاندي کړی

دغه يو زه يم چا ته ور سم او پر چا وژاړم

د ديار هر ټپری لويه خدايه وير لاندي کړی

د ناکامۍ سندري وايم ورته ژاړم مجرم

دبيلتانه تر بالښته مي ستا تحرير لاندي کړی

✷✷✷✷

مينه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزدور ته

په ډېر همت راوزم

په صداقت راوزم

دجنګ په نیت راوزم

کومه جنګ له هغو خلګو سره

چې ستا د زوی له خو لې ګوله وباسي

او ستا د زوی له لاسه وباسي کتاب او قلم

مزدوري و ګرځوي ستا مزدوره

ستا د تنها کو لاسو خیال نه ساتي

دا ستا د سترې وجود خیال نه ساتي

زه به جنګ ستا د پاره ځنګه وکړم؟

چې ته خپل حق د چا نه نه غواړې

خاموش پاته يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

يو څو خبري نن د خپل زړه پر دېوال ليكمه

يـو څوك راځي ورته په مينــه استقــبال ليكمه

زموږ په ښار كي اوس د خداى بندګان شته اوكه نه ؟

دښار پر ور باندي و هر چا ته دا سوال ليكمه

چي د پخوا تېرېِ و عدې يې ور په ياد كړم څكه

لـفظونه دوه پـر بخمـلـي نـرم دسمـال ليكمه

وايي هېرېږي ستړي ورځي ستړې شپې له سرې

چي هېر مي نه شي ځكه هر څه د تېر كال ليكمه

مجـرمه داد ماته همېش خلګ پـردي راكوي

زه كه هر څه ليكم نو هغه په كمال ليكمه

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

نـــه د روپـــو ، نـه د انـــې ســـړی یـــم

زه د یــو مستـــي میـــخــانـــې ســـړی یـــم

نـوم بـه مــي نــه واورې پــه خـــولـــه کـــي د چــا

زه د دې ګـــونـــګــي زمــانـــې ســـړی یـــم

کلـــــه پـــر ځـــان بـــانـــدي نـاول لیکمـــه

کلـــــه دنیـــمــــي افسانـــې ســـړی یـــم

دا بـــــه لـــــه نـــورو نـــه پـــو ښتـــنه کـــوو

چـــي زه د کـــو مـــي پـــیمانـــې ســـړی یـــم

لـــه مـــا تـــپوس د ازادۍ مـــه کـــوه

یـمـــه مـجـــرم د قـــید خـــانـــې ســـړی یـــم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې مه خو شحاله کېږه چې پر ما يې لاس نيولي
دي د وخت مجبوره خلګ چې پر تا يې لاس نيولي

شا و خوا مه سره ګوره دا متل دی پخوا شوی
کاڼي هغه خلګ ولي چې تر شا يې لاس نيولي

چا چې دوی ته قدر ورکړی د هغوی کډه په شا ده
مېلمانه چې کور بانه شو پر يو چا يې لاس نيولي

چې پروند زما د فکر مخالف و تر هر چا ډېر
نن هغه سرې ته ګوره زما پر خوا يې لاس نيولي

دي ده ټول کړي جرمونه موږ په سترګو باندي وينو
دا مجرم چې آزاد ګرزي پر يو چا يې لاس نيولي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

در ځه چي غرو رغو ته لاړ شو غاټول ګل کړی دی
دګلو ضد خزان یې وړي اوس یې لابل کړی دی

دا یو متل دی د غنم له رویه ځوز أُوبه شي
سوال دسپرلي زما په خیال خدای ته بلبل کړی دی

اوس چي په زلفو کي ګلونه هره پېغله ټومبي
په ګلستان کي کار عجب غوندي اتل کړی دی

چي خپله سیمه تر کشمیر هم زرغونه کړمه زه
ما دغه کار تر خپله وسه مسلسل کړی دی

چي هسي مري مجرمه مړ شه د حلوا پر دوکان
په دي خو پوهه یې پخوانیو دا متل کړی دی

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دابېګانه چي د خپل کلي په کوڅو کي وينم

داسي را ښکاري لکه اُور چي په اُوبو کي وينم

مانا يې دا ده چي منګي به يو له بله و هي

هغه کښتۍ د (نوح توپان) تل په خوبو کي وينم

دغه چي مور شي دغه مور به وي دقام مستقبل

نن چي کتاب د يوې پېغلي په لاسو کي وينم

خدای خبر حق به و حقدارو ته ور ورسوي

همېش بدلون د ثالِثانو په لفظو کي وينم

مجرم په دې يمه مجرم نور مي نو څه کړي دي

ګناه مي دا ده خزانې په خرابو کي وينم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د هجرت په سترګه څله راته ګورې

د نفرت په سترګه څله راته ګورې

ته انسان يې دومره نه درسره ښايي

د قدرت په سترګه څله راته ګورې

فاني شوې لاتر اوسه دنيا نه ده

د قيامت په سترګه څله راته ګورې

غريبي خو دومره عېب نه ده جانانه

د غربت په سترګه څله راته ګورې

جرم شوی دی له هر چانه مجبور شوم

د حيرت په سترګه څله راته ګورې

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اوس ك په بده كه په ښه را ګوري

په تماشه مي خوا ته ښه را ګوري

خلګ مې ځکه تماشې ته ولاړ

د وخت پالګر چي پال پر پښه را ګوري

په دې وچ دښت كي زرغونه څنګه يم ؟

دوى به مي خود هره ريښه را ګوري

د دوى و مخ ته دى كندول پيمانه

بنګيان به خود نشه نشه را ګوري

هم خياله نه لري په دغه ښار كي

مجرم چي ځي هره کوښه را ګوري

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

لېونی نه وم چي مي هسي پلولې لاري
در تلم تر تا پوري په دې مي خپلولې لاري

زما ګناه نه وه پخپله وه د خلګو ګناه
د هغو مله شو چا چي روغي ورانولې لاري

هغه چي دوی ويځل درنې دي پر هغو لاړمه
حقيقت نه لري په دې خو مي کتلې لاري

تګ او راتګ ور باندي نه وو ورا نېدلې اخير
له دغه ډاره مي همېش جارو کولې لاري

په نورو نه يمه خبر ځان را معلوم دی مجرم
چي دا مي کار وؤ ، ما په خپله جوړولې لاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

داسپين کړی پټ ، دګټې وخت دی تورلباس واچوی

زموږ امير ملا ویلي دي چي لاس واچوی

چي داسي نه وي په دې توره شپه کي بل کړي څراغ

و يو زور غوندي کړي ته دا اساس واچوی

ډېره په خوند يې دشعورکړه بارکړي پراُوښ

زور نظر و دې تصويرته دعکاس واچوی

په توره نه جنګ په تسبودرسپارم داخو وکړی

راشئ شيخانو د شيطان زړه ته وسواس واچوی

اوس چي سزا در کوي دا مجرمه ووئل تا

د غه پرآس باندي چي سپور دی سپور تر آس واچوی

✷✷✷✷

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

جام په لاس پــــه میخـــانه کي نـــاګهانه ړنغ راوشــو
اي لــه ځـــانه څخه ورکــه لـــه ګـــریوانـــه ړنغ راوشو

زه له ستړي ژونده تلمه د نصیب له شا ناري شوي
ته روان یې ځي پر لګومه بل ستـــومانه ړنغ راوشو

په دې سوچ کي ورته ورك وم چي یوازي یې څوك نشته
دبدلـــون پـــه لورخـــونه ځـــي لـــه کاروانه ړنغ راوشــو

لـــه ژړا څخه مي خلاص کـــړي پـــه خنداکـــي راته وایـــه
نـــورلـــه مـــاڅخه څه غـــواړي لـــه اسمانـــه ړنغ راوشـــو

دبـــاطـــن د مجـــرم ځـــاى راســـره نشته کـــه څـــه دى هم
دظاهــــره مجـــــرم ځــــاى يم لـــه زنــدانه ړنغ راوشــو

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

په وس مې نه ده ، چې دا دومره بد له بناره باسم
يم يو سړی ، ورسره خامخابه لاره باسم

خدای خو دي نه کوي که چېري بل چار پېره شواور
درځمه تا له سرو لمبو او له انګاره باسم

چې دی کمي محسوسوي دلته هم شپه وي سهار
ځکه خويېوپه سوکه له دې درباره باسم

غواړم يوځو داسي کسان چې بنې اُورې ولري
نيت مې دی کړی جنازه دي له د ياره باسم

نه دلته سته نه له مجرم سره تراوسه شوي
ځان دانصاف د اُميدو له انتظاره باسم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

نن مي په خوله کي ما تېدل لفظونه
سلامت نه ترې را وتل لفظونه

زه به کچکول لاهم په غاړه يو سم
که په کچکول را ټولېدل لفظونه

موږ خود نورو زده کولې ژبې
د خپلې ژبې هېرېدل لفظونه

ځکه چپ ناست وم څه مي نه ووئيل
هلته په کار وو ، کارېدل لفظونه

ته يې احسان کوې پر چا مجرمه ؟
څه دي چي تا سره پېيل لفظونه؟

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

په توره نه ، راشئ خبر کړو په قلم ماشومان

چي د دنیا غوندي ژوند وکړي زموږ هم ماشومان

که مي سوالګر بولي سوالګر یمه دا سوال کومه

د درس د پاره کور پر کور را ټو لوم ماشومان

چي په نړۍ کي یې ثاني تر پایه نه شي پیدا

په پښتانه کور کي به دا رنګه روزم ماشومان

تر دېوالو د ښو ونځیو او کورو لاندي شو

څه یې راباندي دي چي وژني مو هردم ماشومان

زه خپل ضمیر مجرم د دې ذمه وار وګڼلم

دجهالت له ناروغۍ څخه ساتم ماشوم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

تا نه کوي سوال غزل غزل زما
څنګه ده مثال غزل غزل زما

تکه توره شپه باندي راغلې ده
خدای دی کړي مشال غزل غزل زما

شعر د پښتو زه ، په دغه نیت لیکم
وائي به دَجال غزل غزل زما

وي خو به خدمت د مورنۍ ژبي
نه دي سي اقوال غزل غزل زما

هره ورځ یې زه مجرم هم نه لیکم
کله مي شي خیال غزل غزل زما

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

داسي څوك شته ؟ چي په ژوند راشي راله مينه راكړي

چي زه د مرګ شم بيا يې څو كوم كه وينه راكړي

په انتظار يمه دنيا ده پر اُمېد ولاړه

يو ورځ به راشيې بې وفا خولګۍ به سپينه راكړي

چي مي زړګی ورسره اېښی وو له وخته څخه

هغه سړی دي نن تـوته له خپله پرينه راكړي

بيا به د تل د پاره پرېږدمه نشه دبنګو

يو څو لونګ كه دا له خپله لونګينه راكړي

چي يې د ميني په الزام باندي مجرم كړمه زه

سزا دي هم پخپله هغه ګلورينه راكړي

✸✸✸✸

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دا خو عادت دی ستاله وخته وخته

څوك خېژوې څوك كوزوې له تخته

ور ته حېران يمه پوهېږمه نه

دا زندګي شوه دومره ولي سخته

ډېر له دې ورانو كوڅو ستړی شومه

ما پر ودانه كوڅه پېښ كړه بخته

كېدای شي څوك به مي زيارت ته راشي

يو جګ چنار مي كړه و سر ته شنخته

زه بس همېش په دې امېد يم مجرم

يو وخت به دا نهال شي لويه درخته

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

داڅه دراوی، نه وه چي ته به وېرېدلې اشنا

په دروازه کي خو به لړ څه درېدلې اشنا

وائي د دغه مانا دا ده ، چي بېلتون به راشي

خوب مي ليدلی ته په اور راګډ ېدلې اشنا

ته خو د باز غوندي وزر لرې او ځي په لوړه

ته په دي ورانو کوڅو کله تېرېدلې اشنا

پروند مي يبلي پښې يتم د کلي وليدلی

ځکه مي اوښکي بې اختياره څڅېدلې اشنا

مجرم به تل و خدای ته کښېنمه زاری، به کوم

که په دعا ته له بلا نه خلاصېدلې اشنا

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پښتننه مور کور کي نفلونه کوي غږي کوي
زوی يې دبل د پاره جنګ کوي او مړي کوي

دا ژبه ور ريبار نن بيا راته ګونګی ولي شو
د يار له خوا راته خبري اړي اړي کوي

د پرېدو خلګو څه ګِله او فرياد وکړم چاته
راسره ضِد قسم په خدای د مور زوکړي کوي

ما چي کرلي وو ، د علم کرونده کي پرون
دا مي يقين دی چي ګلان به هغه زړي کوي

دا په دې خپلو سترګو وينم په وطن کي مجرم
وسا يې خوري او مزدوري همېشه سترې کوي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

زه لکه شمع يو دبل په لاس بليږم همېش

نور لکه موم پر خپل وجود باندي ويليږم همېش

د ځان پر بخت باندي مي هيڅ کله ژړلي نه دي

د خپل بد بخته قام پر بخت باندي ژړيږم همېش

نه پرې پوهېږم ولي نه سپږي سمسور ګلونه

زه د باران غوندي پرخپل غولي اوريږم همېش

ښه شو چي ستا په درکي وکړی اشرګرو اتڼ

چي درمعلوم شي زه په دې ګرځ کي اُوسيږم همېش

مجرم د نورو مجرم نه يم د خپل ځان مجرم يم

ځکه د خپل لاس په جوړکړي دار ځړيږم همېش

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د ځان مي نۀ کړی خپل سنګر لښکر لرم اوکه نه
اوس به پر دې فکر کوم چي سر لرم اوکه نه

سم دي پر ځنګ در سره ځم تر تا خو پاته نه یم
په دې دي کار څه دی چي زه وزر لرم اوکه نه

نه مي دښمن دی په وهلی نه لیدلی دی چا
چي راسره دی اوس نو زه خنجر لرم اوکه نه

چي هنر مند شم په هنر اسمان ته وخېژمه
په چا مي نه کړی زده هنر ، هنر لرم اوکه نه

مجرم درنیسم په مجرم ، مجرم ، مجرم دی بې کار
په دې دي څه دي چي زه خپل عسکر لرم اوکه نه

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس نه مځکه ده پرمځکه نه اسمان ځيني اوچت دی
اوس خوهره ورځ محشردی اوس خوهره ورځ قيامت دی

په دوزخ باندي يې وسو ښکلي ښکلي اندامونه
چي په تورو تلو ورشي هغه څه فردوس جنت دی

دجمال،جمال تابع شو په دې نه پوهېږم خلګو
چي ليکلي ازلي دي که چا کړی شرارت دی

د لفظونوجال مي جوړکړ ستا د پاره ورته ناست وم
نور، نو ښه دی اوکه بد دی زما دومره مهارت دی

په يوه ټکي به تا کړي له مجرم څخه محرومه
هلته هر څه کتل کېږي هغه داسي عدالت دی

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پوهیږم نه ، غمونه ورځ په ورځ د پرېږي ولي

خوشالي ځي کمبلي نغاړي کډه کېږي ولي

دارو که نه لري طبیبه راته ووایه دا

د نورو خوږ زما پر وجود باندي تیرېږي ولي

ښه مي ساتلی نه ، که څه پر دې به غور کوم

زما په روان کاروان کي اوښ وشا ته کېږي ولي

متل خو شوی (پر اوګره دی) خو زه جنګ یادوم

پښتانه وائي سرېده به دا تودېږي ولي

چي رڼا شته او هم یې پېژني بیاغله دي ضرور

مجرمه دوی په تاریکه باندي نازېږي ولي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دوی چي مي ریښي ریښي ګریوان په اورکي وسېځي

نه دي په خبرچي خپل مکان په اورکي وسېځي

دا پوښتنه هر وخت زما ضمیر کوي له ما څخه

دا هم مینه بولي چي جانان په اور کي وسېځي

یا ته یې ماران شي هغه زما چي مخالیفه وي

خپل غمخواره خلګ مي ارمان په اور کي وسېځي

سم دستي محشرکېږي خو بس دومره وار یې نه کېږي

ما پر دې دنیا لاخپل ایمان په اور کي وسېځي

دوی مي مجرم بولی وائي ولي ته مدام وائې

هغه لېوني دي چي خپل ځان په اور کي وسېځي

✷✷✷✷

مینه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

خاکه کړم جوړه په خاکه کې چاته درس ورکوم
منم ده وکه ده په ده وکه کي چاته درس ورکوم

قدرپه دې ما ناخوانده غوندي سړي کړې پیدا
بر ده بېرکه[۲] ، په بر بېرکه کي چاته درس ورکوم

پیر ته مي ووئیل حلقه څه ده پیر دا ووئیل
د يوجذبه ده په جذبه کي چاته درس ورکوم

له هغونه یم چي پر بار کړه یې زوی کړم ملا
دی مي عادت سوکه سوکه کي چا ته درس ورکوم

چي هر شاګرد مي د ښې نه وي وجه دا ده مجرم
زه په بېوزله علاقه کي چاته درس ورکوم

---

2 خالي میدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

ستا به دا خيال وي زه يې هېر شوم چي زه لاړم اشنا

زه چي دي هروخت يادوم در پسي ژاړم اشنا

زما به ډېره مجبوري وي زه چي داسي کوم

مځکه چي سکښم زما له خوا چي يې در نغاړم اشنا

اب حيات مي ضرورت دی پسي ګرځمه تل

د ناوسیے عمر تمام دی خضر غواړم اشنا

دا د حالاتو مجبوري ده پرې مجبوره يې کړم

نن چي دا تور په سپين لګي سپين په توركي ژباړم اشنا

مجرم ګودر ته يم را غلی د توکرو په نيت

که مات بنګړی وي ، که منګی وي ، زه يې غواړم اشنا

✷✷✷✷

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

زه يې سور په وينو خوښ يم خامخا کاڼي راولي
ګوره څه وروباندې و شو خېرخوا کاڼي راولي

بد دي چا ورسره کړي انتقام له چانه اخلي ؟
چي دښمن ظالم پر خوا د پښتونخوا کاڼي راولي

تر نظر د شيطان څلی خپل نصيب کړمه د خپلو
نيت د فرضو راته وکړي راشي بيا کاڼي راولي

ما و بل ته حواله کړه ما جفا ورسره وکړه
د وطن هره دره دي زما پخوا کاڼي راولي

اوس نو څنګه ثبوت ورکړم چي مظلوم يم مجرم نه يم
څوک ترمخ راته و لاړدي څوک له شا کاڼي راولي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اوس يې اند ېښنې په دغه څه کې دي
زما يې تصويران په تپاره[3] کې دي

يو ارمان خونه دی چې په خوله وايم
ډېر مې لا په ذهن او په زړه کې دي

څوك چې تر منزله رسېدل غواړي
هغو ته لا پاته ډېرې مځكې دي

بد ګمان به څه ور باندې وکړمه
دلته خو چې ښکارې ملايکې دي

سم دستې مجرم راسره نشته څه
هر څه مې د خيال په اواره کې دي

[3] دتيبونو په منځ کې دکمس جيب

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

راځي په سېل زما غولي ته دوى ګوري ږلى
دلته له ډېره وخته اوري تکي توري ږلى

هره کوڅه په خپلو هسکو دېوالو ډکه شوه
ټول دېوالونه يې راړنګ کړو پله پوري ږلى

چي څه وو تللي هغه بېرته راتلى نشي ورته
په کور کي نه پرېږ دي چي وځي دلي دوري ږلى

اوس خو لا لمر په ووره نه وي موږ دننه يو ټول
دا مي باور شي چي بيا راغله او بيا اوري ږلى

دومره يې زه عبدالقادرمجرم کمزورى کړمه
تر نظر زما راځي په شپه د اسمان ستوري ږلى

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دوخت په ښار کې که ما پلوري او خرڅېږمه زه

په يو قيمت يم نه ټيټېږم نه لوړېږمه زه

لکه زړه ونه ريشې مې خاورو ، وخوړلې

باد چې له هره لورې راشي په نړېږمه زه

شي دې راپورته هديرې دې کړې نارې د مغل

ورسره ضد کوم په توره شپه تيرېږمه زه

د مځکې سر په ستمګرو ډک شو ټيکه نشته

کړه چې يو ځای بل ځای اړوم ، بارېږمه زه

ستا د منت تر مړوندو د خاورو ښه دی بالښت

د خيال ځانګو لرم مجرم پڅکې ويدېږمه زه

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پکار خو دا ده چي له تانه مرور شي سړی
چي داسي وکړي ، نشته څوك چا ته به ورشي سړی ؟

و ژورتيا ته د ساده توري حېران درېږي
شي پکي ورك چي د متل په تل خبر شي سړی

يوه زړه کاکړۍ نغاړم په غزل کي دلته
هغه هم دا چي تر ما تر سي تا له درشي سړی

له هغه چا څه توقع بېکار ده څومره قدر
د بل په زور چي معتبر شي زورور شي سړی

خوار له خوارۍ مجرمه نه مري خو اوس پېښنه دا ده
سړي خواره شو باداران د چا نوکر شي سړی

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

چي څو قدمه واخلم سمه لار تر سترګو راشي

اوړي مې په پښوکي تم شم مار تر سترګو راشي

حېران يم ورته تم شمه چي چا دي راوستلي

په ښار کي د مئينو چي اغيار تر سترګو راشي

پيدا يې کړم خوشحاله يم چي لوی يې کړم پښتون

بيا وژاړم نجيب غوندي په دار تر سترګو راشي

زړه خو راته وائي چي هر څه ورکړه خو نشته

کله چي غريب مجبور او خوار تر سترګو راشي

ښه که خپل کردار کړمه ، مجرمه خو هم دلته

په بدو کردارو کي خپل کردار تر سترګو راشي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

تـــول مــي راوړی دی هستي تـلمه

له دروغژن ســره راستي تلمه

یــو تجـــربه کــوم د وخت د پـــاره

ستــا لـــه بدي ســره نیـــکي تلمه

دومره مي ګوره حق جوړیږي که نه

زه چي هستي ســره نیستي تلمـه

قصــور به وګـورو د دي دی کـه زما

نن لـه مستي سـره سُـستي تلمه

بیــا بـه و بل تـه مجـــرم وایم مجرم

اول بــــه خپلـــه بنـدګــــي تلمه

✷✷✷✷

☼

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راته وربږي هم راته اشنا وخاندي

چې سترګي نه وراړوم پر ما حيا وخاندي

يو زما د پاره زموږ د کلي لاهغه دستور دی

چي سره مخ شو زه پر دوی او دوی پر ما و خاندي

قسم په خدای دی چي تر سترګو مي بخركي غورځي

څوك چي پر خوار او يا د خوار پر خير خوا و خاندي

تا چي به زما پر ناوسي خندول هغه خلګ

تر هغه نه کښېنم تر څو چي دوی پر تا وخاندي

حالاتو هسي زه مجرم دې ته جوړ کړی يمه

بيا يې فرق څه دی پر ما نن وي که سبا وخاندي

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

خوښه يې نه ده چي شتمن لره چنده ټولوي

له مجبورۍ څخه دښمن لره چنده ټولوي

ما چي په ظلم پاچاهي وربانديي کړې وه خو

نن مي هغه خلک کفن لره چنده ټولوي

دا د چا خوښه ده چي کله دي څوك داسي وکړي

چي پر ښار ګرځي خپل ميئن لره چنده ټولوي

دا چي و هر سړي ته نه دري په پته ګرځي

داسي ښکارېږي چي پتمن لره چنده ټولوي

دلته بس هغه تر نظر د ټولو بد ښکارېږي

څوك چي بېوزلو د وطن لره چنده ټولوي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

کعبه يې نه ګڼي هر څوك داسي زړګی ورانوي

لکه ماشوم چي خپل جوړکړی کورکی ورانوي

ستړیا يې هېره ده که څه په ستړی شوی چي وو

ورته ولاړ دی خپل کورګی هغه سړی ورانوي

زما تجربه که څه بې ځايه ده نو خپله وکړه

ماشومان هر کله د مور او پلار ګرانی ورانوي

داسي اسانه ده زما قاتل ته زما وژنه

لکه چي پېغله د غُصې نه خپل منګی ورانوي

خپلوانو ونړاوؤ کلی زه خبر يم مجرم

بيا يې ناري کړې چي دا زموږ کلی پردی ورانوي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

خیال دعشق په سفرسم کړم دارمان لمن کړم څیري
ځان یوسف تا ذلېخا کړم د خپل ځان لمن کړم څیري

چي شم ډېر له تیارو سترۍ اخیرځان ورته کاذب کړم
د سپېدوغوندي سهارشم د اسمان لمن کړم څیري

همېشه یې په طلب یم هغه خوښي سترګي غوارم
خپلي سترګي مي ده‌وکه کړي د انجان لمن کړم څیري

چي همېش کډه په شایم ځم هغه کوڅه پرېږدمه
د دي اصل سبب دا دی د ګذران لمن کړم څیري

ځان په دي جُرم مجرم کړم دا خطا راڅخه وشي
شم له خپله ژونده سترۍ د دوران لمن کړم څیري

✷✷✷✷

مینه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د جابره خلکو لویه جبریستانه تمام نه شوې
په ژړا درېڅکي ګرځم قبریستانه تمام نه شوې

زه یوه ترېې مرغۍ وم ژوند مې ور کړلو له لاسه
ته د هجر د دښتونو تابستانه تمام نه شوې

چې روان شوم لا روان دی زما د ژوند ستړی سفرلا
د تقدیر جورکړې زما ستړې جهانه تمام نه شوې

په امید مزل کومه له مودو څخه روان یم
د یاغي دریندو کوره یاغیستانه تمام نه شوې

مجرم ټول عمر سفر درېڅکي وکړ بیا لا هم ته
اې د ستونځو ستومانیو کوهستانه تمام نه شو

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله راشي تا او کله ماله ښاره وباسي

نشته داسي څوك چي دا بلا له ښاره وباسي

نور يې په وجود کي توان د صبر تمام شوی دی

اوس دي زما ضعيف وجود امسا له ښاره وباسي

ستا په خيال سودا د يوسف وه د ستمګر په ضد

دی هم خود غرضه ذلېخا له ښاره وباسي

ګوره خدای له دوی شي که له موږه خوښ دی، دی متل

دوی دي د خوارانو خېرخوا له ښاره وباسي

بل به جرم نه کوي که خوښه شي د خلګو دا

تا خو دي مجرمه خامخا له ښاره وباسي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

چي توري[4] وکړي باچاهي داسي هنر جوړوي
کاغذ را اخلي پاڼي پاڼي تري لښکر جوړوي

داسي خو ډېر وينم لګيادي چي خپل کور ورانوي
داسي څوك هم شته زموږ په قام کي چي ټبر جوړوي

دځان ځانۍ سودا پرې خرڅه کړي راټول کړي يوځو
ورته ږغېږي هغه څوك چي دلته شر جوړوي

خير دی که نشته هېر يې هم نه دی دستور پخوانی
د مکتب پېغله پر کتاب باندي ګودر جوړوي

مجرمه خيال د ابادۍ يې لا په زړه کي نشته
پښتانه اوس لا هم و خپل ورور ته سنګر جوړوي

✷✷✷✷

---

[4] لفظونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

ته دا کوځه په کوځه نه ګرزې د کلي ولي
که ګرزې بيا دي بېګانه دلته راغلي ولي

په خپله نه پوهېږم ځکه حال له تاسي کوم
زه چي يې سر په غېږ کي نيسم هغه ځغلي ولي

چي موږ يې توره په لاس راوستو مېدان ته څه شو
هغه بد مرغه توريالي خلک دي غلي ولي

څنګه شرمېږو نه ، ملګري يو د هغو خلګو
چي زموږ د قام ښه شمله ورځوانان ښاغلي ولي

مجرمه يې مجرم په دې ، نور دي نوځه کړي دي
تا د هغو دا څو خبري دي منلي ولي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

يــو د بــل پــه ژبــه نــه ســره پــوهېــږو
زه او خـــپل پــه ژبــه نــه سره پــوهېــږو

د ازغــو لانجــه لا پــا تـــه ده تــر اُوســه
مــا او ګُل پــه ژبــه نــه ســره پــوهېــږو

چــې تــر اُوســه لا د لاري منځ کــې نــاست يــو
د مـــنزل پـــه ژبــه نــه ســره پــوهېــږو

دا چــې پــل تــر پلـــه د دواړو نــه تــېرېــږي
زه او مـــل پـــه ژبــــه نــه ســره پــوهېــږو

عــلامــه د بدبختـــی مـــجرمـــه دا ده
دا چــې تـــل پــه ژبـــه نــه ســـره پوهېـــږو

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

منم په لوی لاس خوار او زار شو نوی نسل زما
ګناه زما وه سزا وار شو نوی نسل زما

هواروي يې ورانوي يې قطبه مه پرې لیکئ
که برابر مې پر مزار شو نوی نسل زما

اوس چې په سپکه ورته ګوري دغه واړه نړۍ
په هغو خلکو کې شمار شو نوی نسل زما

چې يې زما په وينو سره وؤ غبرګ لاسونه دچا
روان د هغه چا پر لار شو نوی نسل زما

زه دا خپل کور او وطن جوړ کړمه مجرمه په چا
د پرېدی سيمې پيره دار شو نوی نسل زما

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اوس چي کېږي ناستي غونډي دي نورڅه دي
يو په بل باندي ملنډي دي نور څه دي

نيمه شپه را باندي ږغ که چي در ووځم
زما په وس خو منډي ترنډي دي نور څه دي

دا په سرو لاسو چي چغي وهي ژاړي
د پرون ناوکۍ کونډي دي نور څه دي

چي دښمن مو نه شرمېږي نه وېرېږي
دپټکي شملي مولنډي دي نور څه دي

يا دي لاره ورکه کړي د منزل ده
يا دي پښي مجرمه لنډي دي نور څه دي

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

نن په څه مجبور دی چي مجبورمهربان شوی دی

نه راتلو چي راغلی نو ضرور مهربان شوی دی

و يې کړه چي خوښ دي شوله ما پوښته مه کوه

داسي يو سړی پر خپله لور مهربان شوی دی

خپل يې د دوران بازار ته راوړی پکي ځوړند دی

ځکه ملاجان زما پر انځور مهربان شوی دی

اوس لا هم چي وشي عجيبه ومونږ ته ښکاري دا

څنګه يو تر بور پر بل تر بور مهربان شوی دی

دا دي څنګه چل مجرمه وکړ چي راځي درته

خپله خپل قصور مني مغرور مهربان شوی دی

✷✷✷✷

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دلته وېرېږي له سنګساره ، هم له داره خلګ
ځکه خو بد ورېي لاتر اوسه له سينګاره خلګ

د کار سرېي دانه دانه دي پهکي ورك شي له ما
بدبختي دا ده دلته ډېر دي بې معياره خلګ

چي دا د کار او ګزارې دی يا بې کاره سړی
موږ ته چي راشي موږ خو پېژنو له واره خلګ

نور دي نو خپله و غاصب ته سره يو موټی شي
موږ دي په خپل حق خبر کړي مزدوکاره خلګ

چي دوی ناره د مجرم پورته کړه مجرم دی مجرم
مجرم وئيل چي داپه ذهن دي بيماره خلګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

کـوه یـې، مـه کـوه اسـره ، خـبره
زه امـوختـه یـم پـه زیـړه خـبره

مـاتـه زمـا د ګـریـوان ښـه پـتـه ده
نـه لـوګـی کـېـږي پـه وړه خـبره

چـي جـنګ لـه تـورو و خـبرو تـه شـو
کـوه یـې تـه کـه دي ده زده خـبره

د ښـو خـبرو مـنځ کـي و سـړیه
یـوه یـوه کـوي کـړه خـبره

کـه مـي پـه حق کـي وي مـجرمـه لاهـم
ومـا تـه بـده ښـکاري مـړه خـبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دا زخم د بل څه ګنې دردونه نه ښکارېږي
ثبوت یې خنګه ورکړمه یادونه نه ښکارېږي

زه راغلم په دې تمه ځکه بېرته څم روان یم
چې زه په نازېدم هغه سرونه نه ښکارېږي

حیران به مې ټول خلګ وکوټلي زړه ته ناست وؤ
دا ښه دي چې مو یو او بل ته زړونه نه ښکارېږي

له منځه به یې یوسو که یې ته ورکېدل غواړې
چې بیا یې په دې شا او خواکې پلونه نه ښکارېږي

چې تا ځیني جوړکړې دی مجرم دابه مني څوك
له وخته یې لستوڼو کې لاسونه نه ښکارېږي

مینه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د تصور په ګلستان کې له تا ګل جوړوم

د ویرسندري درته وایم ځان بلبل جوړوم

نه یې په نرخ ورسره ځم نه یې له کلې وزم

اوس به یو یو کې خپلوم ځان ته محفل جوړوم

نن چې وځان ته د بل چا په نظر ګورمه زه

مقصد مې شته چې له خپل ځانه څخه بل جوړوم

د ژوند له چارو څخه نه یم خلاص خیالي دنیا ته

چې ښائسته خیالونه راوړم تري غزل جوړوم

دا وکالت به تا ته درکړم زه مجرم یم که نه

تش په خبرو دلته ناست یمه کابل جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

در ځه چي کېده شو په بله لاړشو
یو ځه به لېري له دې خپله لاړشو

اوس راته دا د بابا توره وایي
مورې له دې خپله کلې ځله لاړ شو؟

امکان د پاته دلته نه لرو مورې
ځو خو به ځو ګوره چي کله لاړ شو

لاړ به معلومه شي چي لاړو پر دې
ضروري نه ده تر منزله لاړ شو

مجرمه دومره مو له وسه نه ده
چي د دې خپل کور تر درشله لاړ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

په تا یې څه وکړو چې ته یې کړې په دار ویده شه

دوی شو په خپله ناکراره ته کرار ویده شه

دی لاله مړو وېرېدو ما ورته ووئیل دا

په تجربه زما ګناه کاره پر مزار ویده شه

دی به کوې که دي دی وکړو ځوانه بیا دي منم

پرځنګانه باندي سر کښېږده د اغیار ویده شه

مشکل راځي د ژوندن برخه ده پروا مه کوه

خدای به اسانه کړي هر څه راشه یوار ویده شه

ما یې په څنګ کي، یو بد خوب لیدی را وغورځېدم

مجرم، په غېږکي ټینګ کړم یار نه دی سهار ویده شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دلته مشته نه شو کوچیان او له دامانه تېرشو

دا خو سپرلی په مورږه راغلی بې بارانه تېرشو

ګناه زما ده چې د بل درته مې ګورې بچې

کال بې خوارۍ او مزدورۍ پر ما ناځوانه تېرشو

نه ښتې بانې وې نه غاړې د لوګرو د خولې

دوبی د وخت په مشینانو کې ستومانه تېرشو

دا نه نظر دی نه تعویز زمورږ نادانې ده اشنا

د بېلتانه تور تبخی چې مو له میانه تېرشو

ته چې و غلو ته نه خپل سر او نه خپل زر ورکوې

مجرمه خدای خبر چې دومره به اسانه تېرشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

بیــا یــو چــل جوړ کـړی دی غتــانــو نن
خپل کاروان یې لوټ کړو په لټانو نن

بیا یې بیـګانه کوخو کې ګرځول
څه بـاور بـه وکـړي په خــپلـوانـو نن

بیــا یې د چــوکی مــوده پوره شوله
ځـکـه پـر حـال ژاړي د خــوارانــو نن

زه پـه سپیــنه ږیره باندي ګډ شومه
ښه ښــکلی اتڼ وؤ د ځــوانــانــو نن

شکر دی مجرمه دومره خلګ شته
تا ورګډ وي په لیـــکـــوالانـــو نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

پروا نشته کي مات دي شي تندی ،کردار پکاردی
په دې سترو حالاتو کي ژوندی کردارپکار دی

هرکور يې کورکی دی يو دبل ولاس ته ګوري
په دې خلګو کي اوس سړی سړی کردارپکار دی

تبليغ وه هر سړي ته ترخپل وسه پوري وکړه
خو يو ، و نه منونکي ته ګونکی کردارپکار دی

چي قدر د جونګړو محلواله خلګ وکړي
درځئ چي لېوني شو لېونی کردارپکار دی

که غواړو چي وطن يواري بيا ګل و ګلزار شي
مجرمه بيانو موږ ته ګړندی کردارپکار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

ګوره چتېه پېغله ښنکه خپل لاسونه مروړي بيا
ورکه شوه له ځانه په تمبل لاسونه مروړي بيا

يو وارکه يې بخت ملګرتيا ونکړه نو ومنه
ياد يې لره هغه سړی تل لاسونه مروړي بيا

زه چې يې کوڅه کې هسي وليدم هغې وئيل
څه وربانديي شوي دي پاګل لاسونه مروړي بيا

خوار شې د خوار بخته څومره سختي يې په برخه دي
هغه ښائسته ، نازك تر ګل لاسونه مروړي بيا

يو مجرم مې مه ګڼه چې يو به يم دا يو مجرم
داسې وخت راځي چې درته سل لاسونه مروړي بيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو وخت مي دا لويه ګناه کوله نه مي وکړه
له تا مي ستا د زړګي غلا کوله نه مي وکړه

هغه جمعه د وطن مړو ممبر وښورا وؤ
ما چي قصه د کربلا کوله نه مي وکړه

بې پامه سترګي رانه واوښتې په لور د ښکلو
ما هم د شېخ غوندي تقوا کوله نه مي وکړه

لاس مي اوچت کړو ستا د پاره لاس مي ونيوی چا
پرون مي ستا په حق کي دعا کوله نه مي وکړه

پر دې مي وژني که مي بل جرم مجرم کړی دی
ستا په رضا به مي رضا کوله نه مي وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د چا دېوال چي دی د کور په دېوال پوري زما
ولي په بد نظر دي لوري ته را ګوري زما

د تيارو **خلګ** په روښان مستقبل نه وي خبر
ځکه خو نه دي ملامت په ما کليوري زما

زما جونګړه يي په دغه تور را ورانه کړله
چي ولي اوسي د **محل** په ساړه سيوري زما

خلګ په يقين وائي د دي تر پښوجنت لاندي دی
ماته دي شك کړ را پيدا ادکي موري زما

مجرمه زه خو شاعري د قام د پاره کوم
سبا به راولي بهٔ کار د غزل توري زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

هم دا احسان به دي تېول عمر يادوم که راځي
دې ته دي غوارېمه هرڅه درجاروم که راځي

که سپینه ورځ وي نور د دې په مېناڅه پوهېږي
زه به په لپولپو خاوري بادوم که راځي

نامه يې ستا،ته په نېك نام شې زما بدلون دی بېکار
خلګ پرما دي خلګ زه در پاڅوم که راځي

نيت دراتلو وکړه راځه وارخطا کېږي به نه
دا ناهواري لاري زه هواروم که راځي

که په ما کلی باروې ودې ته مات یم مجرم
یو مي په وس دی دا یو زه در باروم که راځي

مینه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

اوس يې راتله دي بې مځنا ستر کي ګرځولا ندي کړې

ښه دی چي څ شي را اشنا ستر ګي ګرځولا ندي کړې

حال به مي څه وي چي په درکي مي دوړېږي خاوري

چي لېري لېري د دنيا ستر ګي ګرځولا ندي کړې

زما د غولي په اتڼ شين ستر ګې اوس شو حيران

چي په نړۍ کي د هر چا ستر ګي ګرځولا ندي کړې

دتيارو خلګ خود زورونه وتيارو ته وهي

چي باندي نه ويني رڼا ستر ګي ګرځولا ندي کړې

مجرمه اوس چي ځان سنګار کړم څوك به ووينې ما

دلري برې پښتونځوا ستر ګي ګرځولا ندي کړې

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دنصيب کربښي که په لاس که په تندي کي وينې
پالګره ياره ! زما لپاره خوخواري کي وينې

يو څه خو شته چي بادار سوال له يو غلامه کوي
خوب چي دراشي کله کله آزادي کي وينې

لابه له ځانه سره ګونېږي لابه کاڼي ولي
دا دوه خويونه به هرځای په لېوني کي وينې

په سپين وېښته باندي مي مه کړه چي سپين شووېښته
پام مي پر نور وجود کوه که کمزوري کي وينې

بيا خو مجرم يم بايد خلاص مي نه کړې راکه سزا
زما زندګي که د بنده په بندګي کي وينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

چي کاڼي زما له سره اخلي ګرځندی بولي ځان

دا خو يو نه دی دلته ،هر سړی ، سړی بولي ځان

دلته بس هر سړي د خپل سر دی قسم خوړلی

چي وار د قام د خدمت راشي نوپرېدی بولي ځان

ښنتنه مور که ده هر چاوي سکنۍ دي ګڼي

په دې غلط دی هغه څوك چي مېړنی بولي ځان

چي نه په ښه اونه په بده ورځ پکارشي د چا

ژوندی خونه دی زماپه خيال هسي ژوندی بولي ځان

زه خوله وخته ورته وايم هسي دوی نه مني

چي مجرم نه دی لېونی دی لېونی بولي ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

نه پـه مر هم نه مي په دم استفاده کړې ده
ماپه غمونو کي له زغم استفاده کړې ده

زما د ژوندون د تېرېدو ګرانی د قام دی او بل
ما د خوشحال له شعره هم استفاده کړې ده

په سترګو وينو خو په ځان يې اخته کړي يوموږ
له ترقیٰ نه نور عالم استفاده کړې ده

دا خو ډېر بدکوي چي شعر او شاعر دواړه غندي
له شاعریٰ نه لوی او کم استفاده کړې ده

يو چا وئيل مجرمه توره مي زنګو لاندي کړه
ما وئيل دابنه شو قلم استفاده کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

هر څومره ملګري چې په يون کي وي
رسي تر منزله که تړون کي وي

ست راته د سر د **لګېدو** کوي
خواند به په مړوند که په ځنګون کي وي

کار به پس له نن **ښخه** پر دې کوؤ
دلته به **څو** نه سترې کېدون کي وي

نه غوارم نور نه غوارم که داسي وي
رايې کړه ژوندون خو چي سکون کي وي

ځومه ورځ که نه وؤ زه مجرم يمه
ستا ذکربه زما په هرمضمون کي وي

مينه مروره شوه عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دا چي ورور له وروره ځغلي پېښنه څه ده
خپل چي خپل په کاڼو ولي پېښنه څه ده

تر سهاره چي وار نه کوي روان دي
ځي بارېږي له خپل کلي پېښنه څه ده

زه پر دې تحقيق کومه تحقيق غواړي
هره لار ده څلي پېښنه څه ده

دا سړی خو دومره هم نه ؤ بې صبره
کړي بې ځايه هلي ځلي پېښنه څه ده

ګناه ګار ته مجرم نه وائي مجرم خو
بې ګناه مې مجرم لولي پېښنه څه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

رانه ورك دی لویه خدایه خپل دلبر چېري پیداکړم
چي پر ځوم لوري دی تللی مرور چېري پیداکړم

خپل واړه بچي په غېږ کي یوه کونډه دا فریاد کړي
چي نن شپه کړم په کي تېره داسي در چېري پیداکړم

خود مي خواره پښتنه په کورکي ستړي ده چي وائي
خلاصوم ځان له چوپړه مقدر چېري پیداکړم

د راتلو امکان خو نشته زما دي حال حوال خو راوړي
د بیلتون په لار سفردی همسفر چېري پیداکړم

له مودو بېکي بندي یم په بند هیڅ راجوړه نه شوه
د خپل فکر له زندانه تېښتم ور چېري پیداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

د خلګو په خدمت که مي جانان بد راته ګوري
نو خود به دتهول کلي جا هلان بد راته ګوري

له لاري څخه چپ نه شي زما د خيال کاروانه
ورو ورو به ځي منزل ته رقيبان بد راته ګوري

دتهولي نړۍ سترګي دي په ما او تا کي ګوره
د هر تبر وګړي انسانان بد راته ګوري

باور لرم په ما به خپله لار بدله نه کړي
که هر څومره ملګري دشيطان بد راته ګوري

عبدالقادره راز مي دی په دغه تخلص کي
زه هغه مجرم نه يم چي اسمان بد راته ګوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته هغه سړی يې ؟

بېخي له لري يې لاسونه وهل

چي ورنژدې شوم

نژدې ورغلم

مسکی شو راته و يې ويل

ته هغه سړی يې زه خطاخونه يم ؟

ښه حجره دي وه

مېلمانه دي وو

ټنګ ټکور وو

ته بالښت ته ناست وې زه خطاخونه يم؟

ښه ياران دي وو

ښه دوستان دي وو

ښه خپلوان دي وو

ټول پر تاراټول وو زه خطاخونه يم؟

بياچي مي وليدې ناروغه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پربسترپروت وي

بې روزګاره وي

✷✷✷✷

څوك دي نه وو زه خطاخونه يم؟

ستاياران څه شوو

ستادوستان څه شوو

ستاخپلوان څه شوو

موردي ژړل ويل يې زه خطاخونه يم ؟

بيادي وينم ښه ياران دي

ښه دوستان دي

ښه خپلوان دي

ډلي ډلي زه خطاخونه يم ؟

زماپه خيال

که اسمان دي دزمري په خوله کي ورکي

د زمري په خوله کي مه پريږ ده همت

خوشال وائي زه خطاخونه يم ؟

مينه مروره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

☼

دځان ناروا

په څو مره خیال مې ځړولی و
عکس د شهید ورور پر دېوال د کوټې
ما وئیل زه به پرې خپل زړه سړوم
هم وو ښائست هم وو مشال د کوټې

☸

دا رنګه نور عکسونه هم وو هلته
چې هغه ټول زما نژدې خپلوان وو
هم وو په دې عکسو کې زما عکسونه
چې زما خوښ وۀ، هم و ما ته ګران وۀ

☸

خو يوه ورځ مې ته کوټې ته راغلې
زما ساده کچه حجرې تـــه راغلې
پـــه دې عکسونـــو کې دې ښه وکتل
چـــې کلـه زما غريب خانې ته راغلې

☸

چې پېکښې ستا د خوښې خلک نه وۀ
لـه تـايې ستا لاس نيـوی نه غوښتـــلو
پـــه خـپله خوښه يې کار خپل کولو
وو خو مـجبوره شی يې نه غوښتلو

مينه مرووره شوه

عبدالقادرمجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

❁

بـیا دي نو غاړي کړي تازه وئیل دي
دا اوس کوټه کـه بت خانه ده وروره
چي ېږکي شا وخوا عکسونه وینم
ســتا ســو عجــبه عقــیده ده وروره

❁

تــه لاخــبر نه یې تــر اوسه پـــوري
عکسونه څو مره ناروا دي وروره
دلته دې ځای ته فرشتې نه راځي
دا زموږ خلک ، ډېر ګمرا دي وروره

❁

ما وئیل هو مشره صحیح وایې ته
سبا به ټوله تصویران سېځمه
تصویر د ورور تصویر د ځان سېځمه
د دې کوټې واړه بتان سېځمه

❁

تا وئیل دغه خو بس فرض دی زما
د حق په لاره خپل دوستان خبر کړم
ده وظیـفـه زمـا د حــق وئیلو
باید چي هر یو مسلمان خبر کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

❁

خالي فرېمونه په د ېوال پاته شول
ما تصويران په اور کي وسېځلو
د ټوله ژوند ، هغه ياد ګار عکسونه
ماتېر دوران په اورکي وسېځلو

❁

خو يوه ، ورځ درته حيران شومه زه
سوچو کي غرق شوم پرېشان شومه زه
تا چي و ما ته نصيحت کړی و
هغه کي ورك شوم سرګردان شومه زه
❁

ستا په موټر کي سټ تصوېر را ټال وو
ور سره څنګ کي بل وزير را ټال وو
بل دي د ښار د ګوند امير را ټال وو
په ژړ ښائسته نري ځنځير را ټال وو
❁

ورته ليکلي ؤ چي زموږ مشران
دي زنده باد وي زنده باد همېشه
الله دي ګوند له بدو سترګو ساتي
بيا به موږ هم يو په اباد همېشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس فرشتې دلته راځي اوکنه

تا د سفر دعا ته پرېږدي اوکنه

له حادثې نه دي ساتي اوکنه

اوس دي لږ هم مدد کوي اوکنه

❁

ځکه مې تا باندې اوس شك شو پيدا

دا څه چې وائې هغه څله نۀ کړې

څنګه به ستا خبرې ومنمه

ته چې دا ښه کارونه خپله نۀ کړې

❁

تا به وئيل دي تصويران ناروا

دغه دي خاص لکه بتان ناروا

اوس دې په خپله خپل تصوير ټال کړی

اوس ولې نه ويني د ځان ناروا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي له موره ښخه مينه مروره شوه
دادبدبختۍ بلا لاسوره زورروره شوه

اوس دکومي مځکي سپيلني ورته لوګی کړمه
خدايا کورنۍ مي د ديوانو له نظره شوه

ماڅي د اوبوپه ځای په اوښکواوبوله تل
نه پوهيږم هغه ونه ولي بې ثمره شوه

تل يې مات بنګړي اومات منګی رانه تپوس کوي
هغه پيغله څه شوله چي ورکه له ګودره شوه

خاص لکه پر غوړلوښي چي تېري کړې سرې اوبه
داسې دمجرم هره خبره بې اثره شوه

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره دګورشپه چي زه پرکورکوم
دا خوزه له مرګه دژوند پورکوم

نوروته چي رسي پرخپل کورکلي
زه نوګته ولي دلاه ورکوم

رنګ مذهب اونسل ته يې نه ګورم
قدربه ده مرژوندي دم ورکوم

غواړمه له خدايه شرمينده غماز
تل ورته سوالونه په سرتورکوم

ځان به په زارۍ ترې خلاصوم مجرم
زورمي په چانه رسي چي زورکوم

✷✷✷✷

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعري ټولګه

مینه
مروره
شوه

عبدالقادر مجرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library